

ע"פ 8846/15 - איהבאב דראז נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8846/15

לפני:

כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער:

איהבאב דראז

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
2.12.2015 בת"פ 61046-02-15 שניתן על ידי כבוד
השופטת ר' פוקס

תאריך הישיבה:

כ"ז באדר א' התשע"ו (7.3.2016)

בשם המערער:

עו"ד עמאד אל חאג'

בשם המשיבה:

עו"ד הילה גורני

בשם שירות המבחן למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופטת א' חיות:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' פוקס) בת"פ 61046-02-15 מיום 2.12.2015 אשר גזר על המערער 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ו- 6 חודשי מאסר על תנאי.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק שלא כדין ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה המערער, ביום 22.2.2015, במהלך חיפוש שנערך בבית משפחתו, הבחינו שוטרים במערער כשהוא עושה את דרכו לחלקו האחורי של הבית והחלו להתקדם לעברו. משהתקרבו השוטרים אל המערער הם הבחינו כי הוא יוצא מתוך כוך שנחבב מאחורי הבית ומסתיר דבר מה מתחת לחולצתו. השוטרים קראו למערער לגשת אליהם אך הוא התעלם מקריאותיהם והחל להתרחק מהמקום. לפיכך, עצרו השוטרים את המערער וגילו כי הוא מסתיר מתחת לחולצתו אקדח גנוב, שתי מחסניות ו- 75 כדורי אקדח.

2. טרם מתן גזר הדין הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של המערער. בתסקיר ציין שירות המבחן כי המערער מכחיש כי האקדח שנתפס ברשותו שייך לו וטוען כי מצא אותו בחצר ביתו לאחר מסיבת החתונה שערך. כמו כן ציין שירות המבחן כי המערער מכחיש שניסה להכשיל את השוטרים שהגיעו לביתו. שירות המבחן התרשם מהמערער כאדם נורמטיבי וחיובי אשר מודע לבעייתיות שבהתנהגותו ומביע חרטה כנה על מעשיו, והעריך כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע בעבורו וכי הוא אינו זקוק להליך שיקומי. מנגד ציין שירות המבחן כי המערער מתקשה להסביר את הסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות בהן הורשע ולוקח עליהן אחריות חלקית בלבד. בסיכומו של דבר ובהינתן התרשמותו כי המערער הפיק את הלקחים הנדרשים מהפרשה, המליץ שירות המבחן להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

3. בגזר דינו עמד בית המשפט קמא על כך שהחזקת נשק ותחמושת על ידי מי שלא הוסמך לכך מסכנת חיי אדם ועל כך שמעשיו של המערער פגעו בביטחון הציבור במידה לא מבוטלת. כמו כן עמד בית המשפט קמא על המגמה להחמיר בעונשם של מי שהורשעו בעבירות נשק ולהטיל עליהם עונשי מאסר ממשיים ומרתיעים. במקרה דנן, כך קבע בית המשפט קמא, המערער החביא ביוזעין נשק גנוב ותחמושת רבה בביתו מבלי שנתן לכך כל הסבר מניח את הדעת ואף ניסה להכשיל את השוטרים שהגיעו לביתו במילוי תפקידם. בהתחשב בנסיבות אלו ובהינתן רף הענישה הנוהג במקרים דומים, קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל וכי אין הצדקה לחרוג ממנו. בקביעת העונש בתוך המתחם הביא בית המשפט קמא בחשבון את הודאתו של המערער, עברו הנקי, אורח חייו הנורמטיבי, נסיבותיו האישיות, והמלצת שירות המבחן, ובהתחשב במכלול השיקולים האמורים גזר עליו את העונשים שפורטו לעיל.

4. בערעור שהגיש על גזר דינו של בית המשפט קמא טוען המערער כי שגה בית המשפט משדחה את המלצת שירות המבחן וגזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לטענת המערער, נוכח עברו הנקי ואורח חייו הנורמטיבי היה ניתן להשיג את תכליות הענישה בהטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולא היה מקום לגזור עליו מאסר בין כתלי הכלא. עוד טוען המערער כי בית המשפט קמא לא נתן די משקל להודאתו ולנסיבותיו האישיות ומנגד הפריז בהערכת הנזק שהיה יכול להיגרם כתוצאה מהעבירות שבהן הורשע ואף התעלם מכך שמדובר בעבירות ברף חומרה נמוך יחסית. המערער מוסיף ומדגיש את העובדה ששירות המבחן התרשם כי הוא הפיק את הלקחים הנדרשים מהפרשה והורתע מביצוע עבירות נוספות בעתיד. מטעמים אלו סבור המערער כי העונש שנגזר עליו אינו מידתי.

המדינה טוענת מנגד כי נוכח החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק והסיכון שעבירות אלו יוצרות לשלומם ולביטחונם של הציבור, אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. המדינה מדגישה כי המערער הוא אדם בוגר אשר בחר לעבור בידועין על החוק, וכי עד היום לא נתן כל הסבר מניח את הדעת למעשיו ולקח עליהם אחריות חלקית בלבד. בנסיבות אלו טוענת המדינה כי אין לומר שבית המשפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה.

5. בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של המערער שב שירות המבחן ומציין את העובדה שהמערער אכן נוטל אחריות חלקית בלבד למעשיו וממשיך להכחיש כי הנשק בו החזיק שייך לו וכי ניסה להכשיל את השוטרים שערכו חיפוש בביתו. עם זאת, סבור שירות המבחן כי המערער מכיר בפסול שבמעשיו ומביע עליהם צער וחרטה. עוד סבור שירות המבחן כי המערער הורתע מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד ואינו זקוק לשיקום, ומטעמים אלו הוא שב וממליץ להטיל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

6. דין הערעור להידחות.

הלכה מושרשת היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שגזרה הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם העונש שנגזר סוטה סטייה ניכרת מהענישה המקובלת במקרים דומים או כאשר נפלה טעות מהותית הגזר הדין (ראו: ע"פ 5143/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 19 (31.1.2016)). המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים אלו. בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בהחזקה ובנשיאה של נשק שלא כדין ועל הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות כאלו בדרך של הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, גם כאשר מדובר בנאשמים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי (ראו והשוו: רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.2009); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (1.2.2015)). במקרה דנן החביא המערער נשק גנוב ותחמושת רבה בבית משפחתו ואף ניסה למנוע את גילויים על ידי השוטרים שהגיעו לבצע חיפוש במקום. בנוסף על כך המערער נמנע מלספק למעשיו הסבר מניח את הדעת ולא לקח עליהם אלא אחריות חלקית ומסוייגת. בנסיבות אלה לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו שיקולי שיקום מיוחדים המצדיקים הקלה בעונשו. לפיכך, ובלא שנעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן, אינני סבורה כי בית המשפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה.

אשר על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 13.4.2016 עד השעה 10:00 בבימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, ג' באדר ב' התשע"ו (13.3.2016).

